

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 18XECdo/11/2016                |
| Identifikačné číslo spisu: | 6204110885                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 23.06.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Darina Ličková           |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:6204110885.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnej: O. P., nar. XX. S. XXXX, bytom K., o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 189,87 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 7Er/266/2004, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. novembra 2012, č. k. 2CoE/485/2012-56 a o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. novembra 2012, č. k. 2CoE/485/2012-56, takto

### rozhodol:

I. Konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. novembra 2012, č. k. 2CoE/485/2012-56, v časti týkajúcej sa zamietnutia návrhu na prerušenie konania **z a s t a v u j e .**

II. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania **s a z a m i e t a .**

III. Dovolanie oprávneného **s a o d m i e t a .**

IV. Povinnej sa náhrada trov dovolacieho a odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

### Odôvodnenie

Okresný súd vo Veľkom Krtíši uznesením č. k. 7Er/266/2004-39 zo 14. mája 2012 vyhlásil exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, vedenú u pôvodného súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu pod sp. zn. EX 1371/07 za neprípustnú a zastavil ju s poukazom na § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“). Tretou výrokovou vetou súdnemu exekútorovi Mgr. Milanovi Somíkovi, nástupcovi súdneho exekútora Jána Kubica, náhradu trov exekúcie nepriznal. Štvrtou výrokovou vetou zaviazal oprávneného nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Jozefovi Ďuricovi trovy exekúcie vo výške 11,29 eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Piatou výrokovou vetou súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému náhradu trov exekúcie nepriznal.

V predmetnej veci bola exekučným titulom, na podklade ktorého sa exekúcia vykonávala, notárska zápisnica č. N 4559/2003, NZ 102945/2003 spísaná 07. novembra 2003 notárom JUDr. Ondrejom

Ďuriačom. Na základe tejto notárskej zápisnice uznal Mgr. Bruno Žlnay, na základe substitučnej plnej moci z 02. januára 2003 zastupujúci Mgr. Tomáša Kušníra, konajúceho na základe splnomocnenia v mene povinnej osoby dlh voči oprávnenej osobe. Exekučný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dvojstranný právny úkon - zmluvné zastúpenie vzniklo súčasne s uzavretím zmluvy o úvere, v čase, keď žiadny dlh neexistoval. Súd poukázal na rozpor záujmov povinného a zástupcu. Pri uzatváraní zmluvy povinný nemal možnosť voľby výberu zástupcu, pretože zo zmluvy o úvere, je zrejmé, že v tejto bola použitá predtlač a už obsahovala meno splnomocnenca Mgr. Kušníra. Exekučný súd dospel k záveru, že uznanie dlhu, ako aj súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice sú právne úkony, ktoré splnomocnený zástupca povinného urobil v rozpore s jeho záujmami, tým svojim účelom odporovali zákonu a preto sú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Notárska zápisnica nezodpovedá požiadavkám, ktoré sú na notársku zápisnicu kladené, nemožno ju považovať za spôsobilý exekučný titul, preto exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a súčasne rozhodol o jej zastavení.

Na odvolanie oprávneného vec prejednal Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací. Po preskúmaní napadnutého uznesenia rozhodol uznesením z 28. novembra 2012, č. k. 2CoE/485/2012-56 tak, že návrh na prerušenie konania zamietol a uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

V súvislosti s návrhom oprávneného na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odvolací súd uviedol, že v predmetnom konaní nenastal žiadny z dôvodov uvedených v § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. pre prerušenie konania podľa osobitného zákona a ani nie je potrebné obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávneného na Súdny dvor EÚ, preto odvolací súd návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol.

Odvolací súd vyhodnotil námietku oprávneného uvedenú v odvolaní, že exekučný súd posudzoval vec, o ktorej už raz rozhodol, ako nedôvodnú, pretože vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi nie je takým procesným rozhodnutím, ktoré by v zmysle ust. § 159 ods. 3 O. s. p. tvorilo prekážku veci rozsúdenej (res iudicata). Poverenie na vykonanie exekúcie je len písomný doklad, ktorý oprávňuje súdneho exekútora vykonávať konkrétnu exekúciu. Rovnako odvolací súd poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/164/1996). Rovnako za nedôvodnú považoval odvolací súd námietku oprávneného, že platnosť predmetného plnomocenstva už posúdil notár pri spisovaní notárskej zápisnice, pretože súd nie je právnym názorom notára pri spisovaní notárskej zápisnice viazaný. Odvolací súd poukázal na to, že exekučný súd deficit materiálnej vykonateľnosti predmetnej notárskej zápisnice mohol zistiť už z listín, ktoré oprávnený predložil spolu s návrhom na vykonanie exekúcie, teda ešte v dobe pred vydaním poverenia, avšak vzhľadom na to, že exekučný súd je oprávnený v každom štádiu konania skúmať, či exekučný titul je vykonateľný po stránke formálnej i materiálnej a v prípade, že tieto požiadavky nespĺňa, musí v každom štádiu konania na takéto zistenie aj adekvátne procesne zareagovať, vydanie poverenia súdnemu exekútorovi neznamena, že by bolo potrebné považovať za nesprávny taký postup exekučného súdu, ktorý exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju potom, čo už vydal takéto poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi.

Rovnako považoval odvolací súd za nedôvodnú aj odvolateľovu námietku týkajúcu sa nesprávneho právneho záveru exekučného súdu o neplatnosti plnomocenstva. Konštatoval, že exekučný súd vec správne právne posúdil, keď dospel k záveru, že dohoda o plnomocenstve je absolútne neplatná, plnomocenstvo je v rozpore so zákonom (§ 31 OZ) a z toho dôvodu chýba materiálny predpoklad, aby notárska zápisnica mohla byť spôsobilým exekučným titulom voči povinnej uvedenej v návrhu na vykonanie exekúcie.

Odvolací súd tiež dospel k záveru, že preskúmanie formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu je v kompetencii exekučného súdu. Podstatnou náležitosťou materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu je, aby exekučný titul, ktorým má byť notárska zápisnica, obsahoval prejav vôle

povinného. Exekučný súd preto správne skúmal, či je predložený exekučný titul materiálne vykonateľný a jeho záver o tom, že notárska zápisnica nezodpovedá požiadavkám, ktoré na notársku zápisnicu ako na spôsobilý exekučný titul kladie ust. § 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku je správny vzhľadom na výsledok právneho posúdenia predloženého splnomocnenia. Exekučný súd správne vyhodnotil aj skutočnosť, že notárska zápisnica nemôže byť spôsobilým exekučným titulom pre neexistenciu súhlasu povinnej s vykonateľnosťou notárskej zápisnice.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že:

- a) súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. a/ O. s. p.),
- b) v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. d/ O. s. p.),
- c) súd svojím postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. f/ O. s. p.),
- d) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, najmä súd nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonával náležité dokazovanie (ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.),
- e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Na základe právnej argumentácie uvedenej v dovolaní oprávnený navrhuje, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v celom rozsahu zrušil a keďže rovnakými vadami je postihnuté aj rozhodnutie prvostupňového súdu žiada, aby dovolací súd v celom rozsahu zrušil aj uznesenie prvostupňového súdu a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a v prípade úspechu bola oprávnenému priznaná náhrada trov dovolacieho konania. Oprávnený tiež navrhol, aby súd prerušil konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. a Súdnemu dvoru EÚ na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ predložil prejudiciálne otázky v znení aký je uvedený v dovolaní. Oprávnený tiež navrhol, aby dovolací súd postupoval podľa ust. § 243 O. s. p. a rozhodol o odložení vykonateľnosti napadnutého uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. novembra 2012, sp. zn. 2CoE/485/2012 a to so zreteľom na uvedenú právnu argumentáciu a najmä skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie vykazuje tak závažné právne nedostatky, že jeho výkon v prostredí právneho štátu je vylúčený.

Proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený aj odvolanie v časti, ktorou dovolací súd zamietol jeho návrh na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ. Svoje odvolanie odôvodnil predovšetkým tým, že súd mu svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom podľa § 205 ods. 2 písm. a/ a § 221 ods. 1 písm. d/ O. s. p., že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p., keď súd nesprávne interpretoval a aplikoval ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ v spojení s ust. § 36 ods. 5 Exekučného poriadku. Zdôraznil tiež, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok odôvodnenia, a že v ňom bol nesprávne poučený o nemožnosti napadnúť odvolaním výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Za týchto okolností je napadnuté rozhodnutie svojvoľné, arbitrárne, porušujúce jeho ústavné právo vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie v označenom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým

dovolaťom - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3ECdo/12/2014, 3CoE/6/2014, 3ECdo/305/2013, 3CoE/118/2013, 3ECdo/223/2013, 3CoE/92/2013, 3ECdo/164/2013, 3CoE/30/2013, 3ECdo/168/2013, 3CoE/33/2013, 1ECdo/38/2014, 1ECdo/61/2014, 2Cdo/10/2013, 2ECdo/302/2013, 2CoE/110/2013, 4ECdo/6/2013, 4CoE/36/2013, 5Cdo/10/2013, 5Cdo/49/2013, 5ECdo/100/2013, 7ECdo/314/2013, 7CoE/117/2013, 8ECdo/160/2014, 8CoE/90/2014, 5Oboer/66/2013, 5OboE/42/2013, 5Oboer/360/2013, 5OboE/152/2013, 5Oboer/50/2013, 5Oboer/52/2013, 5Oboer/256/2013, 5Oboer/185/2013, 5OboE/61/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.